

Til
Teknik- og Miljøudvalget

24. juli 2006

Mulighederne for differentiering af afgifter for udendørsservering

Baggrund

Teknik- og Miljøudvalget behandlede onsdag den 7. juni 2006 en fællesindstilling fra Teknik- og Miljøforvaltningen, Kultur- og Fritidsforvaltningen og Økonomiforvaltningen om deregulering af byens rum.

I denne indstilling indstilles bl.a., at udvalgene overfor Borgerrepræsentationen anbefaler, at der i budgettet for 2007 reserveres 5 mio. kr. til lettelse af afgiften for udeservering til evt. udmøntning i 2007, når Teknik- og Miljøforvaltningen har vurderet konsekvenserne for fremkommeligheden på fortovene og byrumsæstetikken (indstillingens 5. under-at i 5. at).

Teknik- og Miljøudvalget anbefalede indstillingspunktet, men Jette Gottlieb (Ø) og Lotte Thiim Bertelsen (F) afgav følgende protokolbemærkning:

”Enhedslisten og SF ønsker, at det bliver muligt at differentiere afgifter og/eller tilbageføre midler med det formål at fremme økologi i de tilfælde, hvor der gives tilladelse til udeservering”.

Vej & Park har på denne baggrund bedt advokatfirmaet DLA Nordic A/S om at vurdere mulighederne for at foretage differentiering af de afgifter, som kommunen opkræver i forbindelse med udendørsservering fra fortovsrestauranter og lignende.

Fra advokat Anders Valentiner-Branth er modtaget vedlagte notat af 12. juli 2006.

Konklusion

Som det fremgår af notatet, mener advokaten, at det næppe vil være et lovligt kriterium for opkrævning af afgifter, om en erhvervsdrivende sælger økologiske varer.

Vej & Park
Driftskontor

Njalsgade 13
2300 København S

Telefon
3366 3500

Direkte
33663374

E-mail
kirthi@tmf.kk.dk

www.vejpark.kk.dk

Hensynet til fremme af økologiske varer er næppe et hensyn, som falder ind under begrebet vejformål, og som derfor kan varetages med hjemmel i Lov om offentlige veje.

Hertil kommer, at en sådan differentiering af afgifter for udendørsservering vil være i strid med det almindelige forbud mod en kommunes begunstiging af enkeltpersoner. Endelig vil en sådan ordning være problematisk i forhold til den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning.

Vej & Park er enig i notatets konklusion om, at det forhold om en erhvervsdrivende serverer økologiske varer eller ej, ikke kan anvendes som et kriterium ved fastsættelse af afgifterne for anvendelse af vejarealer til udendørsservering.

Sagens videre forløb

Den omhandlede indstilling "Deregulering af byens rum" skal behandles i Borgerrepræsentationens møde torsdag den 31. august 2006.

Ole Bach

BILAG: Notat af 12. juli 2006 fra DLA Nordic A/S

Bilag 1

Advokat Anders Valentiner-Branth
Ved Stranden 18
Postboks 2034
1012 København K
Telefon 77 30 40 50
Telefax 77 30 40 77

Notat om mulighederne for differentiering af afgifter for udendørsservering

Dette notat indeholder en vurdering af mulighederne for at foretage differentiering af de afgifter, som kommunen opkræver i forbindelse med udendørsservering fra fortovsrestauranter og lignende. Begrundelsen herfor er, at der er stillet et forslag, hvorefter der eventuelt skal opkræves en mindre afgift af de restauranter, der serverer økologisk mad og drikkevarer.

Det er antaget, at vejmyndighedens tilladelse til særråden skal indhentes, jf. vejlovens § 102, og at kommunen herefter med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan opkræve afgifter for udendørs servering på offentlige veje.

Det er endvidere antaget, at den afgift kommunen opkræver for brug af det offentlige vejareal i forbindelse med udendørsservering skal svare til markedsprisen, dvs. den pris, som en privat ejer ville have opkrævet for benyttelse af et tilsvarende areal.

De kriterier, kommunen opsætter for differentiering af afgifter for udendørsservering, skal være sagligt begrundede og skal kunne rummes indenfor de formål, der kan varetages efter vejloven. De formål, der kan varetages efter vejloven, må først og fremmest være såkaldte vejformål, medmindre der er særlige holdepunkter for et modsat resultat. Som sådanne særlige holdepunkter kan nævnes, at der f.eks. kan lægges vægt på miljøformål, eller at handicappede skal have en fortrinsstilling.

Selvom der ikke anlægges en snæver grænse for, hvad der kan betegnes som vejformål, indeholder begrebet et godt pejlemærke for, hvilke hensyn der ikke kan varetages.

Hensynet til fremme af økologiske varer er næppe et hensyn, der kan karakteriseres som vejformål og er dermed næppe et hensyn, der kan varetages med hjemmel i vejloven. Om en

erhvervsdrivende sælger økologiske varer eller ej udgør derfor næppe et lovligt kriterium for opkrævning af afgifter.

Herudover vil en sådan differentiering af afgifter for udendørsservering være i strid med forbudet mod, at kommunen begunstiger enkeltpersoner, idet en ordning, hvor afgiften fastsættes lavere for erhvervsdrivende, der serverer økologiske varer, vil udgøre en støtte af disse erhvervsdrivende. Hertil kommer, at der vil være tale om en støtte, som andre erhvervsdrivende ikke opnår, hvilket som udgangspunkt vil være problematisk i forhold til overholdelse af den almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætning.

Støtte til anvendelsen af økologiske varer udgør i øvrigt ikke traditionelt en kommunal interesse, som kan begrunde støtte til erhvervsdrivende, og der ses heller ikke i den særlige situation at være en tilstrækkelig kommunal interesse i at yde en sådan støtte.

Hensynet til, om en erhvervsdrivende serverer økologiske varer eller ej, udgør således ikke et lovligt kriterium for opkrævning af afgifter for udendørsservering og vil herudover være i strid med det almindelige forbud mod kommunens begunstigelse af enkeltpersoner. Hertil kommer, at en sådan ordning er problematisk i forhold til den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning.

Om en erhvervsdrivende serverer økologiske varer eller ej kan derfor ikke anvendes som et kriterium ved fastsættelsen af afgifterne for anvendelse af vejarealer til udendørsservering. Derfor kan vi ikke anbefale, at det stillede forslag vedtages.

København den 12. juli 2006
DLA Nordic A/S

Anders

Valentiner-Branth